

There are no translations available.

Олійник Лариса
м. Нікополь, Україна

Матеріал надано в авторській редакції

**КОЗАЦЬКИЙ РІД БУВ,
Є Й БУДЕ ЗАВЖДИ**
□ □ □ □ □ (вірш)

Нікополь, Нікополь
Козаки, Січ...
Зве нас у мандри
Історії клич.

Візьмемось разом
За руки, за руки
З душі, мов з криниці,
Хай пісня проллється.
Гарячих сердець
Долине хай стукіт.
Промінчиком сонця
З-за хмари проб'ється .

Гуляють вітри
Над степом, над степом
І трави шовкові
Під ноги встеляють.
І думки, мов коні
Несуться під хмари
І в мрії, мов в ранки
Росяні манять.

Знання про край рідний,
Мов воду струмка
З дитинства по краплі
Джерельній збираймо.
Й прийдешнім усім
Поколінням у спадок
Мов скарб дорогий
Назавжди передаймо.

Встане з-за обрію
Сонце, сонце
І пісня пташкою
Із вуст зірветься.
Козацький рід був,
Є й буде завжди,
Ніколи й нізащо
Не переведеться.

Здолаємо ми
Ворогів, ворогів,
Хто нас підкорити
Неволею схоче.
Бо ми українці, ми козаки –
Ніхто нашу волю
Зломити не зможе.

Відблиск шаблів
Шлях наш осяє,
В боях загартуються
Душі й серця.
За рідну Україну
За землю-неньку
Йдуть козаки
У бій до кінця.

Нікополь, Нікополь

Козаки, Січ...
Зве нас у мандри
Історії клич.

[У разі використання матеріалів цього сайту активне посилання на сайт обов'язкове](#)